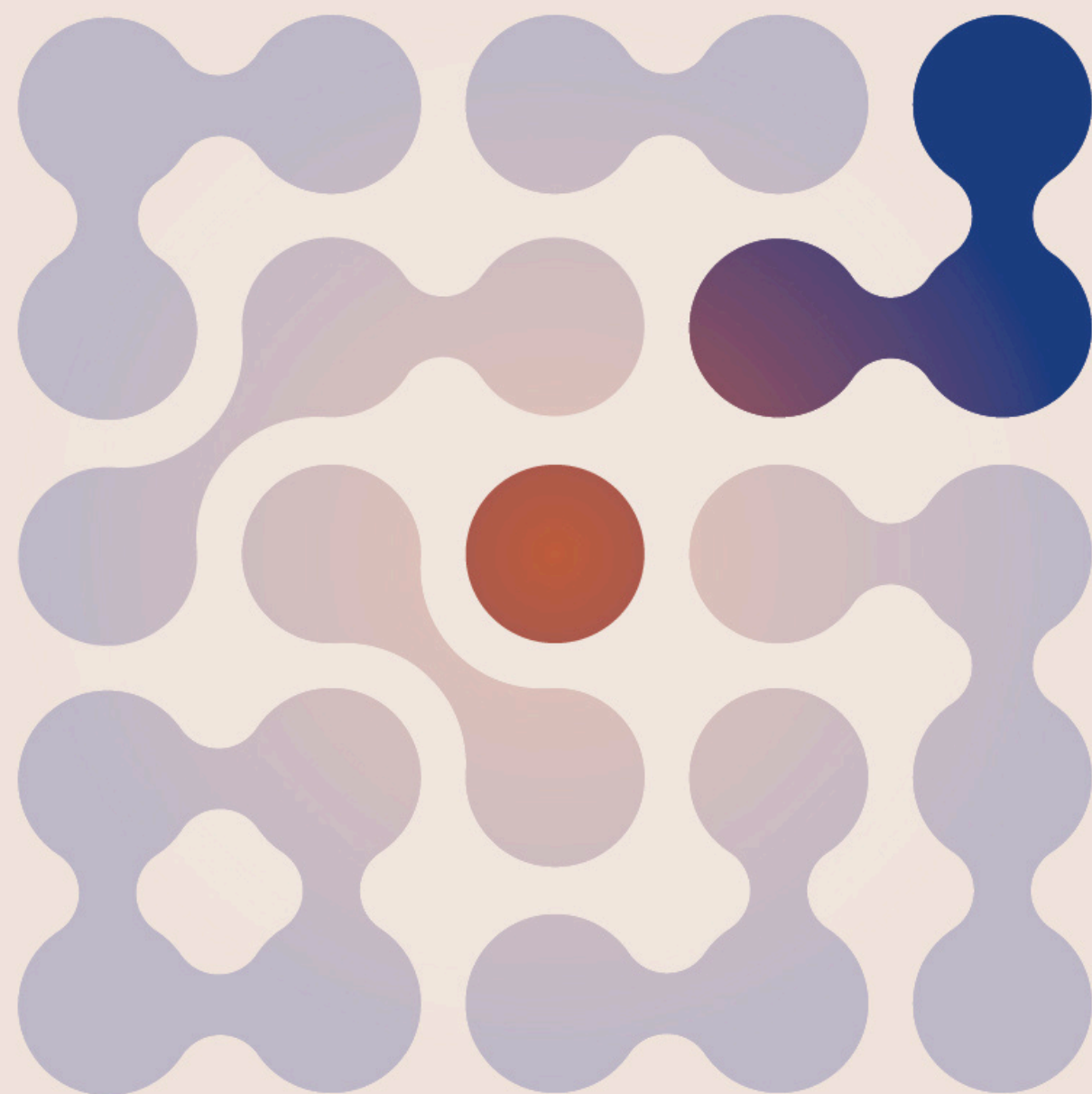

da-krakow.pl

4 grudnia 2025

CYKL KONFERENCJI

SYM

19.30 Eucharystia
KOLEGIATA ŚW. ANNY

20.30 Konferencja
SALA AKADEMICKA

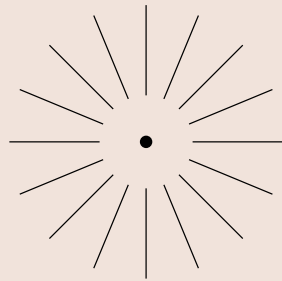
Współmyślenie

CENTRALNE
DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE
ŚWIĘTEJ ANNY W KRAKOWIE

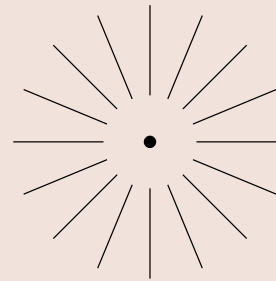
Współmyślenie

– słownik języka polskiego

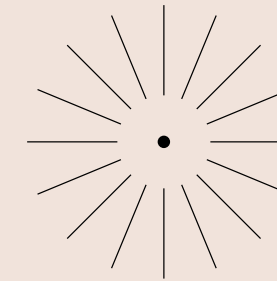
Myśleć jak inni

**myśleć podobnie jak
grupa innych osób**

Wspólny proces myślenia

**myśleć razem z kimś
innym**

Myśleć o kimś

łączyć z kimś swoje myśli

Współmyślenie Ojca i Syna

Relacja wzorcowa

- „Ja i Ojciec jedno jesteśmy” (J 10,30)
- „Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Syn nie może niczego czynić sam od Siebie, jeśli nie widzi, że Ojciec czyni. Albowiem cokolwiek On czyni, to samo i Syn czyni podobnie” (J 5, 19)
- „Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów, które wam mówię, nie wypowiadam od Siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł” (J 14, 10)
- „Wszystko zostało Mi przekazane przez Ojca Mego. I nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić” (Mt 11, 27)
- „Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że Ja jestem i że sam od Siebie nic nie czynię, lecz to, czego Mnie Ojciec nauczył, to mówię” (J 8, 28).

Współbycie → Współmyślenie → Współdziałanie

Przyjaźń

- Przyjaciół = **drugi ja** (***alter ipse***)
- Współbycie, współodczuwanie czy też współmyślenie to właśnie stan dwóch jaźni, które pozostają przy sobie.
- Przyjaciół = **połowa duszy mojej** (***dimidium anime meae***)
- „Miłość – to dwie dusze w jednym ciele, przyjaźń – to jedna dusza w dwóch ciałach” (Tadeusz Kotarbiński).
- Przyjaźń nie może być powszechna choćby z tego powodu, że nie można stać przy wszystkich.

Jednego serca

Dz 4,32: "Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących"

Jednego serca! tak mało! tak mało,
Jednego serca trzeba mi na ziemi!
Coby przy mojem miłością zadrżało:
A byłbym cichym pomiędzy cichemi...

Jedynych ust trzeba! skąd bym wieczność całą
Pił napój szczęścia ustami mojemu,
I oczu dwoje, gdzieby, patrzył śmiało,
Widząc się świętym pomiędzy świętymi.

Jednego serca i rąk białych dwoje!
Coby mi oczy zasłoniły moje,
Bym zasnął słodko, marząc o aniele,

Który mnie niesie w objęciach nieba...
Jednego serca! tak mało mi trzeba,
A jednak widzę, że żądam za wiele!

/Adam Asnyk/

Współmyślenie każdego myślenia

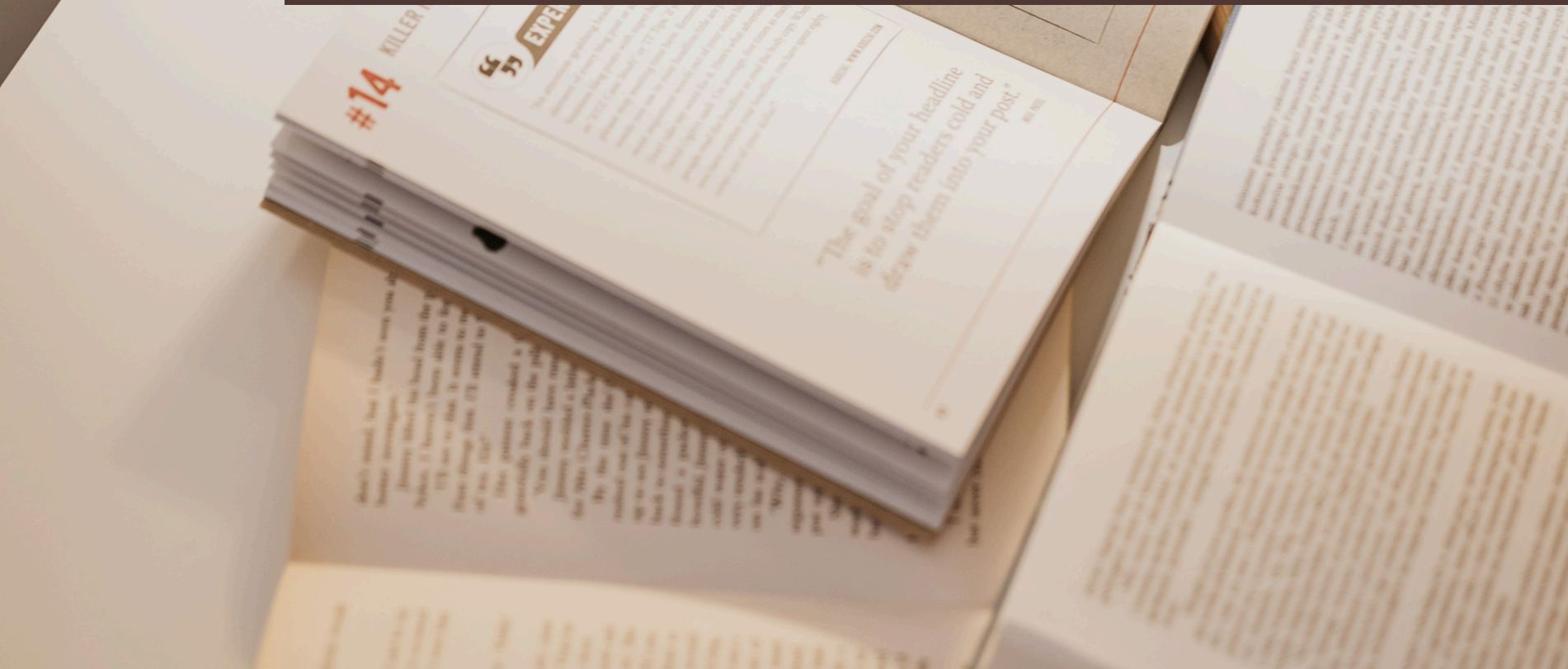
- Każde myślenie w jakimś sensie jest współmyśleniem
- Éric-Emmanuel Schmitt: **“Kto mówi, jak ja mówię?”**

Bernard z Chartres: “Jesteśmy jak karty, które wspinają się na ramiona gigantów, by widzieć więcej od nich i dalej sięgać wzrokiem, i to nie za sprawą bystrości swojego wzroku, czy wysokości ciała, lecz dzięki temu, że wspinamy się w górę i wznosimy na wysokość gigantów”.

Współmyślenie nie oznacza, że jesteśmy biernymi naśladowcami jakiegoś myślącego człowieka, ale próbujemy autentycznie go zrozumieć i “stanąć na ramionach” jego wiedzy i doświadczenia

Współmyślenie z autorem książki!

Co-thinking

- Proces, w którym dwie lub więcej osób koncentruje się na danym problemie, wykorzystuje różnorodne perspektywy, aby go zrozumieć, a następnie rozwiązuje go poprzez wzajemne interakcje i współpracę.
- **Wspólna Orientacja:** Skupienie się na tym samym problemie lub wyzwaniu.
- **Wieloperspektywiczność:** Wykorzystanie różnych punktów widzenia, wiedzy i doświadczeń uczestników.
- **Wzajemna Interakcja:** Aktywna wymiana myśli, pomysłów i opinii.
- **Współpraca:** Dążenie do znalezienia rozwiązania poprzez wspólny wysiłek.
- Jest to podejście, które kładzie nacisk na wykorzystanie inteligencji zbiorowej i różnorodności myślenia w celu podejmowania lepszych decyzji i znajdowania innowacyjnych rozwiązań.

Współmyślenie z Bogiem = rozeznawanie duchowe

- „Dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek konieczne jest (...) wychowanie do zasad i metod rozeznawania, nie tylko osobistego, ale i wspólnotowego” [Franciszek].
- „Ćwiczenia Duchowne” – św. Ignacego z Loyoli
- **Reguły Pierwszego Tygodnia** (ĆD 313–327): Dotyczą osób początkujących, które przechodzą od grzechu do życia w łasce, czyli od złego do dobrego (**droga oczyszczająca**).
- **Reguły Drugiego Tygodnia** (ĆD 328–336): Dotyczą osób zaawansowanych, które dążą do postępu w służbie Bogu, czyli od dobrego do lepszego (**droga oświecająca**).

Zasady rozeznawania duchowego

- **Przeciwne działanie duchów**

- **Osoby idące od złego do złego (trwające w grzechu):**

- **Duch zły:** Działa łagodnie, przedstawiając przyjemności, uspokajając i zachęcając do trwania w grzechu.
 - **Duch dobry:** Działa ostro, gryząc i kłując sumienie, budząc wyrzuty i pragnienie nawrócenia.

- **Osoby idące od dobrego do lepszego (postępujące w łasce):**

- **Duch zły:** Działa ostro, niepokojąc, zasmucając, stawiając przeszkody, zniechęcając fałszywymi racjami.
 - **Duch dobry:** Działa łagodnie, pocieszając, dodając odwagi i siły, przynosząc pokój i spokój.

- **2. Postawa w strapieniu duchowym**

- **Nie zmieniaj podjętych decyzji (Reguła 5.):** W czasie strapienia (ciemności duszy, niepokój, pokusy, smutek) nie należy podejmować żadnych nowych postanowień ani decyzji. Trzeba zachować podjętą wcześniej decyzję i czekać na pocieszenie.
 - **Działaj przeciwnie (Reguła 6.):** W strapieniu należy zintensyfikować modlitwę, medytację, rachunek sumienia i inne praktyki duchowe, czyli czynić to, co jest przeciwne zniechęceniu.
 - **Cierpliwość i nadzieja (Reguła 7.):** Strapienie to czas próby. Należy być cierpliwym i pamiętać, że pocieszenie na pewno powróci. Bóg daje zawsze wystarczającą łaskę, by wytrwać.

Zasady rozeznawania duchowego

- **3. Rozeznawanie Pocieszenia**

- **Kierunek (Reguła 9.):**

- **Duch dobry:** Przynosi pocieszenie, które jest łagodne, ciche i w pełni oparte na prawdzie, prowadząc do dalszego wzrostu w dobru.
 - **Duch zły:** Przynosi pocieszenie, które jest hałaśliwe, intensywne (jak kropla wody uderzająca w kamień), a po którym szybko następuje smutek, zniechęcenie lub skłonność do pychy.

- **4. Taktyka złego ducha**

- **Zły duch kusi pod pozorem dobra (Reguła 10.):** U osób zaawansowanych diabeł często podsuwa mniejsze, pozorne dobro, aby odciągnąć od większego dobra. Np. namawia do "odpoczynku" (niepotrzebnego) zamiast do wytrwania w modlitwie.
 - **Zachowanie jak uwodziciel (Reguła 11.):** Zły duch działa potajemnie i chce, by jego pokusy były utrzymywane w tajemnicy, tak jak uwodziciel. Dlatego ujawnienie pokusy (np. kierownikowi duchowemu lub osobie zaufanej) jest kluczowe, bo sprawia, że szatan traci siłę.
 - **Zachowanie jak wódz (Reguła 12.):** Zły duch atakuje najłabszy punkt (jak wódz na wojnie). Rozeznanie polega na zidentyfikowaniu tego słabego punktu i umacnianiu go.

Współmyślenie na drodze synodalności

„Właśnie droga synodalności jest drogą, której Bóg oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia. [...] Synodalność to konstytutywny wymiar Kościoła, dlatego to, czego domaga się od nas Pan, w pewnym sensie jest już w całości zawarte w słowie «synod»”

Franciszek, Przemówienie podczas uroczystości upamiętniającej 50. rocznicę ustanowienia Synodu Biskupów (7 X 2015)

Św. Jan Chryzostom: „Kościół to nazwa, która „oznacza «chodzenie razem» (σύνοδος)”

„We wszystkich ochrzczonych, od pierwszego do ostatniego, działa uświęcająca moc Ducha, pobudzająca do ewangelizowania. Lud Boży jest święty dzięki temu namaszczeniu, które czyni go nieomylnym «w wierzeniu». Oznacza to, że kiedy wierzy, nie błądzi, nawet jeśli nie znajduje słów do wyrażenia swojej wiary. Duch prowadzi go w prawdzie i pociąga do zbawienia” /Franciszek/.

sentire cum Ecclesia: odczuwać, doświadczać i postrzegać w jedności z Kościołem =
współmyśleć z Kościołem

Odwrócona piramida

Ci, którzy sprawują władzę w Kościele, nazywają się **«sługami – ministri»**: bowiem zgodnie z pierwotnym znaczeniem tego słowa są najmniejsi ze wszystkich!

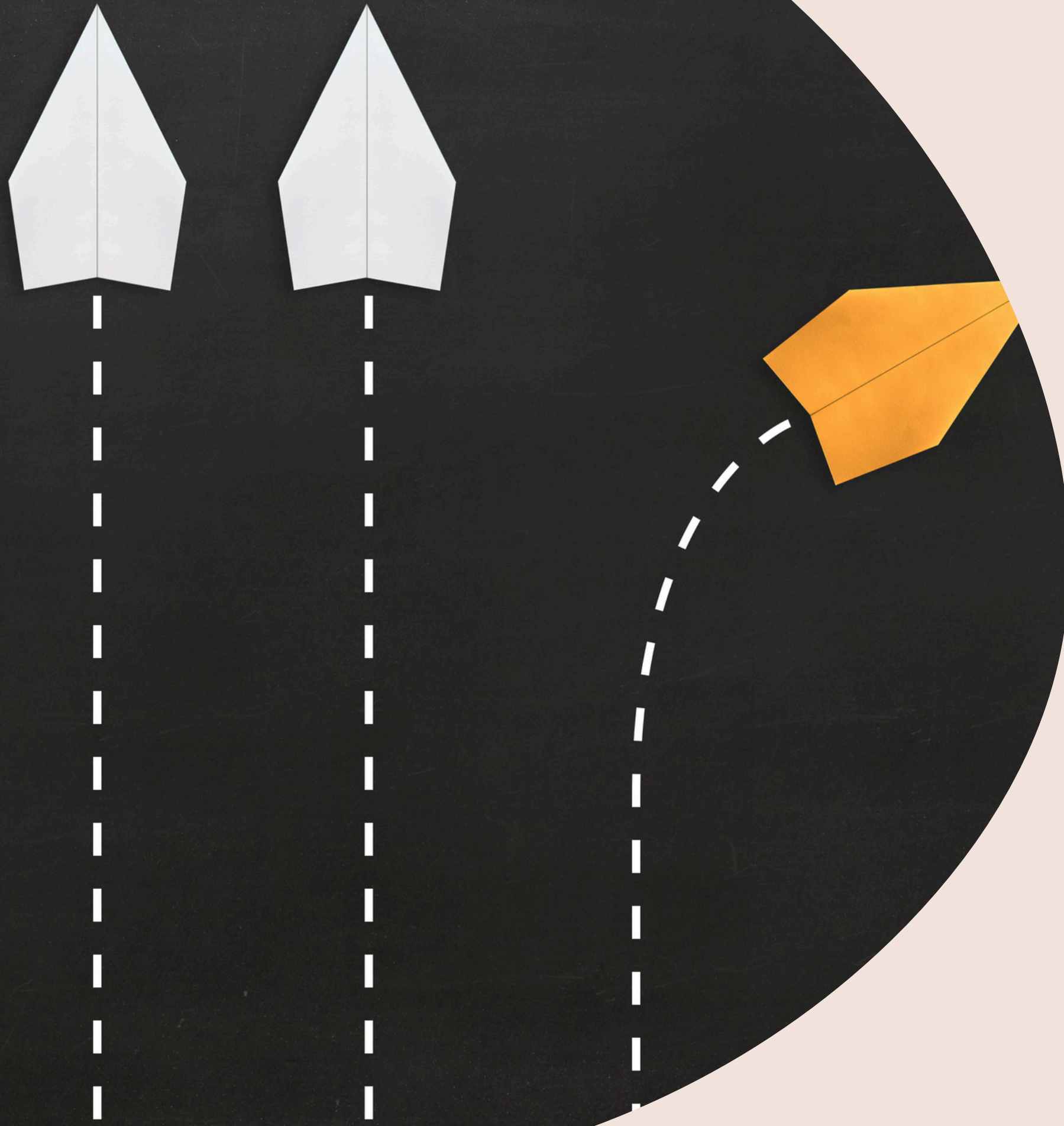
Rozróżnienie między **głosem decyzyjnym** i **głosem doradczym** nie może prowadzić do niedoceny opinii i głosów wyrażanych na różnych zgromadzeniach i radach synodalnych.

Konsultacje, które odbywają się na zgromadzeniach synodalnych, mają w rzeczywistości inny charakter niż w porządku prawnym, ponieważ członkowie Ludu Bożego, którzy w nich uczestniczą, odpowiadają na wezwanie Pana, słuchając jako wspólnota tego, co Duch mówi do Kościoła przez Słowo Boże, które rozbrzmiewa w ich sytuacji, oraz interpretując znaki czasu oczami wiary. W Kościele synodalnym cała wspólnota, w wolnej i bogatej różnorodności swoich członków, jest wezwana do wspólnej modlitwy, słuchania, analizowania, dialogu, rozeznawania i udzielania rad w podejmowaniu decyzji duszpasterskich najbardziej zgodnych z wolą Bożą. Aby dojść do sformułowania własnych decyzji, pasterze muszą zatem uważnie wsłuchać się w głosy (vota) wiernych.

Dwuetapowość procesu

Proces synodalny musi odbywać się w ramach hierarchicznie zorganizowanej wspólnoty. Wypracowywanie jest zadaniem synodalnym, samo zaś podjęcie decyzji należy do kompetencji pasterza.

- **Proces wypracowywania decyzji (decision-making)**
- **Podjęmowanie decyzji duszpasterskich (decision-taking)**

Wzajemne słuchanie

Na drodze synodalnej komunikacja powinna wyrażać się poprzez wspólnotowe słuchanie Słowa Bożego, aby poznać „co mówi Duch do Kościołów” (Ap 2, 29).

Kościół synodalny to Kościół, który słucha... Lud wierny, kolegium biskupów, Biskup Rzymu: jeden wysłuchuje innych; a wszyscy wsłuchują się w Ducha Świętego .

Ilu sporów, problemów, kłótni czy kryzysów uniknęlibyśmy w Kościele, gdybyśmy potrafili siebie słuchać, gdybyśmy nie mieli gotowych odpowiedzi na każde pytanie, nawet te jeszcze niezadane?

[Franciszek]

- Dialog synodalny wymaga zarówno **odwagi w mówieniu, jak i w słuchaniu**.
- Kryterium, które mówi, że „jedność przeważa nad konfliktem”!
- Dialog daje bowiem możliwość zdobycia nowych perspektyw i nowych punktów widzenia, oświeclających dyskusję na dany temat.
- Chodzi o „relacyjny sposób patrzenia na świat, które staje się poznaniem dzielonym z inną osobą, patrzeniem w perspektywie drugiego człowieka i wspólnym patrzeniu na wszystko”
/Franciszek/

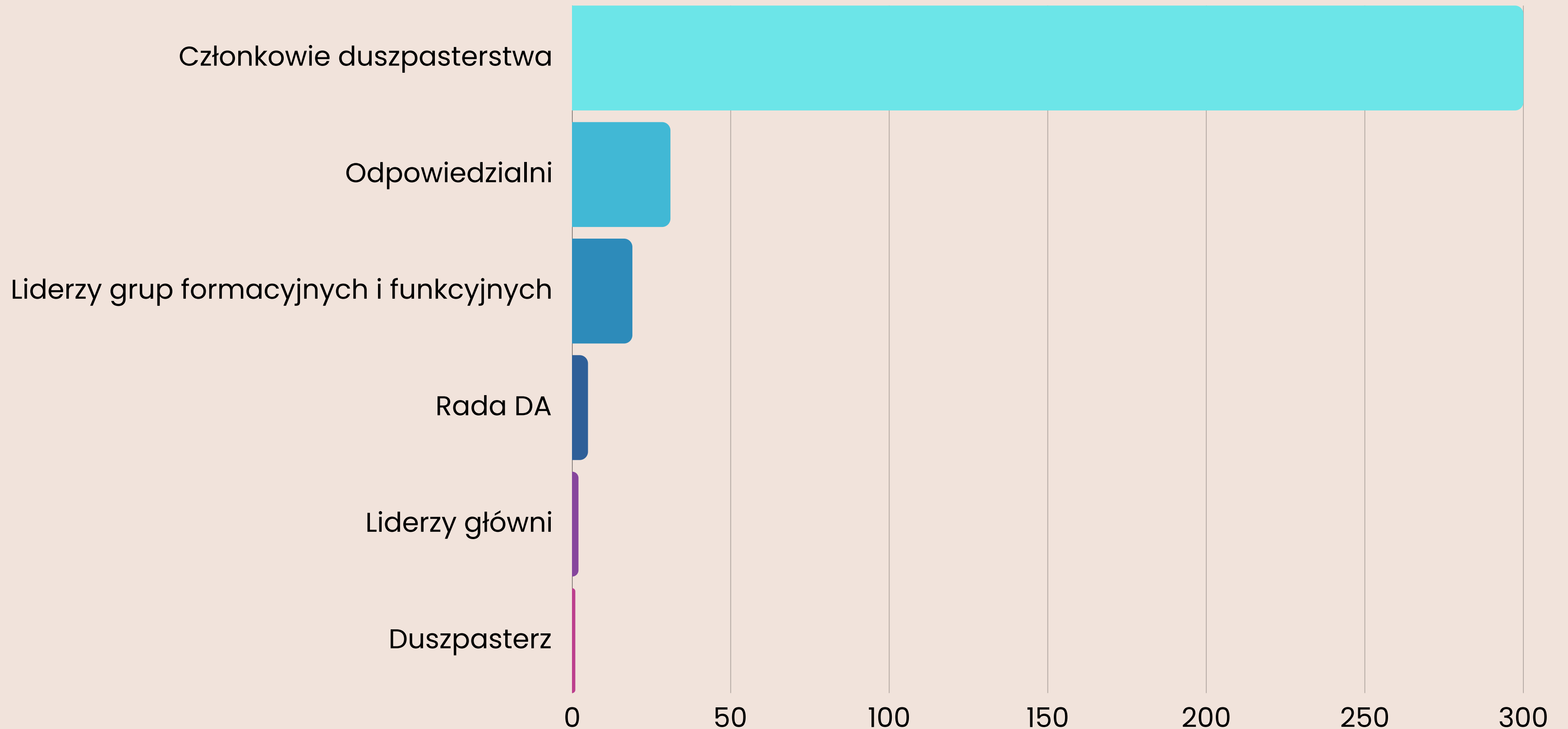
“Trzeba pytać każdego, ale w tym pytaniu warto też zwrócić uwagę na trzy ważne wymiary, trzy cechy: odpowiedzialność, kompetencja i urząd.

To pierwsze jest szczególnie ważne, bo nie ma sensu rozmowa, w której ktoś chętnie mówi, co należałoby zrobić, ale nie chce wziąć za to żadnej odpowiedzialności. **Takie rozeznawanie, które polega na pogadaniu, niczem i nikomu nie służy”.**

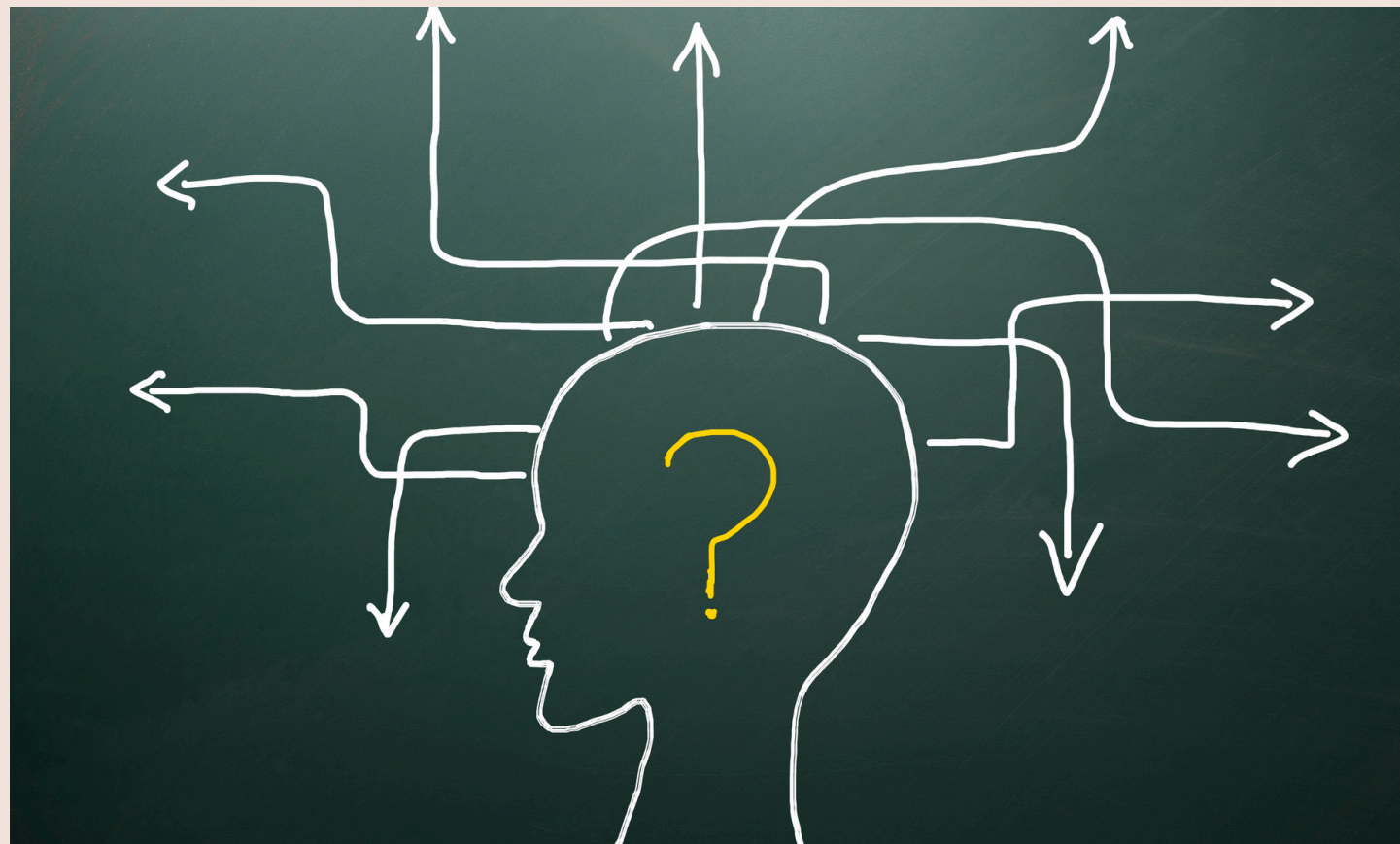
/kard. Grzegorz Ryś/

Synodalność w DA św. Anny

Narzędzia rozeznawania przez co-thinking

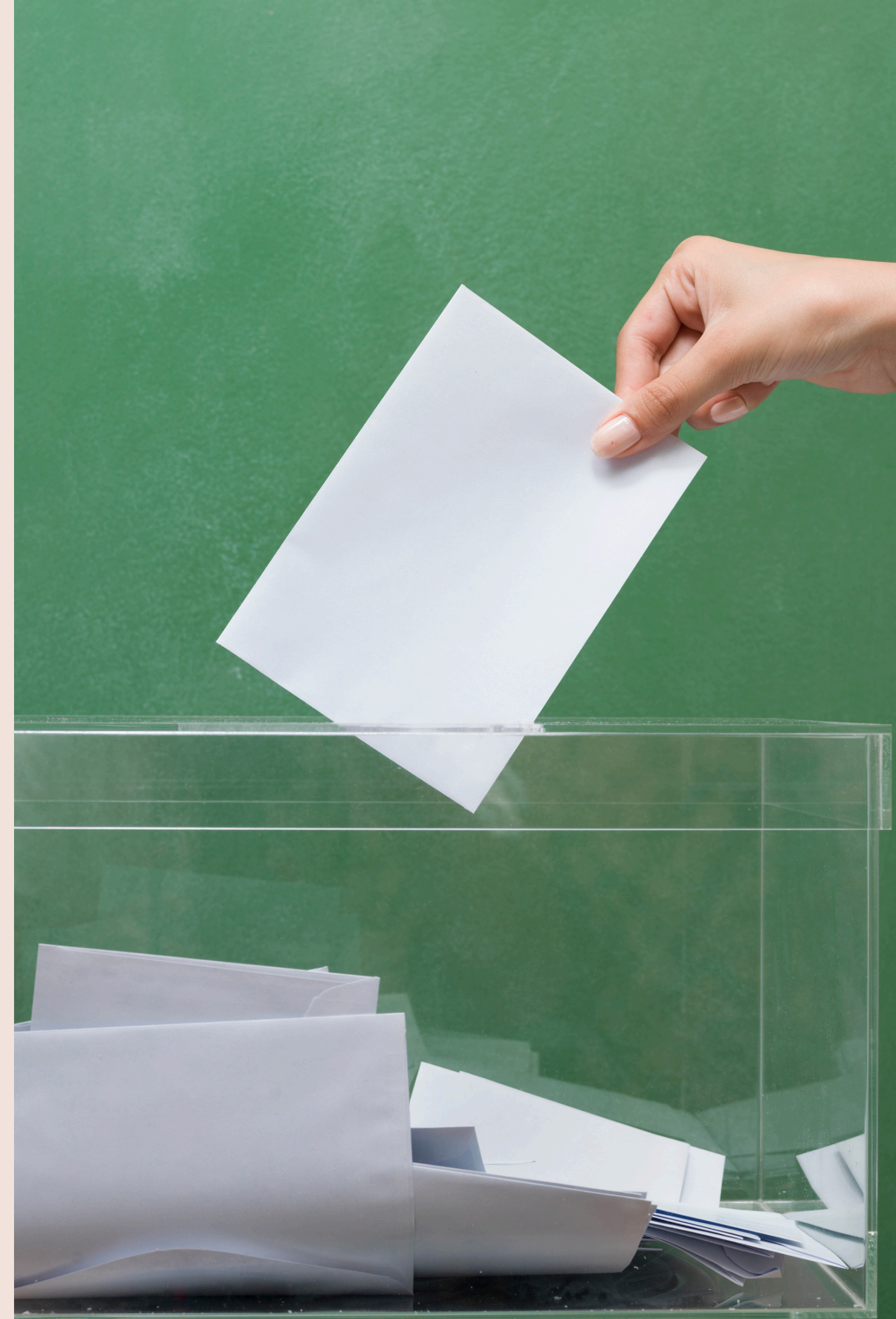

- 01 Rozmowy członków DA z liderami komórek i grup
- 02 **WyLID** – trzydniowy wyjazd odpowiedzialnych na koniec września przed nowym rokiem akademickim
- 03 **SpoLID** – comiesięczne (prawie) spotkanie odpowiedzialnych
- 04 **Spotkania Rady** – kilka razy w roku dłuższe spotkania dla kluczowych decyzji i spraw do rozeznania
- 05 **Spotkania głównych odpowiedzialnych** – regularne w celu podejmowania decyzji

Wybór liderów głównych

Czwartek 18 grudnia

- **Konsultacje i proces myślenia**
- **Słuchanie Ducha** – Eucharystia i adoracja w tej intencji
- **Głos doradczy** – głosują liderzy grup formacyjnych i funkcyjnych: modlitewnej, scholi i ASLO
- **Decyzja:** duszpasterz wraz z ustępującymi liderami
Zapisywanie się na wyjazdy
- **Rozeznanie i przyjęcie decyzji przez kandydatów**
- **Ogłoszenie wyboru wspólnocie**
- **Błogosławieństwo nowych liderów – 25 stycznia**

**Co możemy zrobić,
aby nasze DA
było bardziej synodalne
i jeszcze bardziej
współmyślące?**